

[Alfred Hansen]

Jeg skal bare henvise til mine bemærkninger sidst ved første behandling, hvor jeg opstillede nogle alternative forslag med henblik på at hjælpe landbruget, også her og nu, ved øgede lånemuligheder. Men det kan ministeren læse i folketingets forhandlinger.

Endelig vil jeg lige gøre opmærksom på, at det, jeg sagde, var, at de betrængte landmænd, som står over for en konkurs om 2-3 måneder, og som, synes jeg, med nogen ret har set hen til en løsning fra regeringens side, må gøre sig klart, at dette forslag ikke giver disse næsten konkursramte landmænd nogen overlevelsesmulighed, for de kan ikke opfylde de krav, som stilles fra konsulenter og pengeinstitutter, og som ministeren jo selv har skitseret i forslaget § 2, stk. 2.

(Kort bemærkning).

Øllgaard (V):

Den ændrede situation består i, at renten er steget med 2 gange 2 pct., og at omkostningsklemmen, altså tendensen med de stagnerende salgspriser og de stadig stigende udgifter, er forstærket yderligere. Den ændrede situation består endvidere i, at man nu ligger inde med budgetter for de nærmestkommande år, som viser, at man befinder sig i en helt uholdbar situation med disse store husdyrhold eller i hvert fald kommer det i løbet af 1980 og 1981. Det tilsiger os at gøre os klart – og jeg mener bestemt også, det ville være klogt af landbrugsministeren at gøre sig det klart her og nu – at det skal der gøres noget ved, og da vil det vise sig, at denne overlevelsels- eller udskydelsesordning overhovedet ikke vil være tilstrækkelig.

Endvidere finder vi sammenkædningen af vores stillingtagen til overlevelseshenstillingen og foranstaltninger i øvrigt vigtig, ikke så meget vigtig af hensyn til os som til dispositionerne ude omkring i landbruget. Der står masser af landmænd, som nu skal vide, hvad de skal disponere efter. Det er derfor, det er vigtigt, at vi får en sammenkædning af det, der kan påregnes at komme, og så denne overlevelseshenstilling.

(Kort bemærkning).

Grove (KF):

Jeg forstod på landbrugsministeren, at denne overlevelseshenstilling skal stå alene,

men det gør det jo kolossalt svært for banker og sparekasser at opstille et fremtidigt budget for de landmænd, det drejer sig om. Hvis man ikke samtidig ved, hvad der eventuelt kommer af refinansieringsordninger, må man jo på det foreliggende grundlag sige nej til kolossalt mange. Det er derfor, jeg har sagt til landbrugsministeren et par gange, at vi må diskutere, hvad der skal ske ved siden af denne ordning. Nu kan landbrugsministeren jo ikke rigtig blive enig med sig selv om, hvorvidt han er hurtig eller han er langsom, men så kunne vi måske lave en hensigtserklæring eller noget i den retning. Bare det, at landbrugsministeren her fra talerstolen ville give udtryk for, at der vil følge noget efter i den og den retning, ville sige banker, sparekasser og konsulenter m. v. noget, når de skal opstille budgetterne, og der var da større chance for, at der kunne komme flere med i denne ordning.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal bare sige til hr. Øllgaard, at jeg er da enig i, at der må følge en gældssaneringsordning med det, som regeringen her fremlægger. Det er jo det, jeg har efterlyst hele tiden. Jeg synes, det er lidt beklageligt, at hr. Øllgaard siger, at situationen er en anden, for nu har man en anden analyse. Ja men kære venner, allerede i august eller juli kunne vi bygge en analyse på nøjagtigt det samme som det, der foreligger i dag. Derfor synes jeg, det er en grov undskyldning at sige, at dengang var situationen anderledes end i dag. Den var nøjagtigt den samme dengang som i dag. Da kunne man se udviklingen, men da ville man bare ikke erkende den.

Niels Anker Kofoed (V):

Ja, der er nogle, der er mere synske end andre. Jeg vil bare sige, at landbrugssituationen har vi alligevel fået nogenlunde godt belyst i denne debat. Det, jeg advarer imod, er, at vi hænger os i forskellige ting og taler forbi hinanden, for jeg synes i hvert fald, det fremgår klart af det talmateriale, vi har i øjeblikket, at landbruget kommer i store vanskeligheder både i 1980 og i 1981, hvis vi ikke gør et eller andet for, at der sker en omkostningsdæmpning.